

Niemand heeft groter liefde, dan deze die zijn leven
geeft voor zijn vrienden. (Jo. 15, 13)

Tot vrome gedachtenis aan de heer

Marcel Pieters

geboren te Nederbrakel, op 12 Mei 1928,
lid van het Belgisch Vrijwilligersbataljon in Korea,
gesneuveld op het veld van eer, op 23 April 1951
in de Imdjinsector.

Opgegroeid tot een flinke jonge man muntte Marcel uit door zijn onbaatzuchtige toewijding. Zijn eenvoud en zijn arbeidslust bezorgden hem de verkleefdheid en het vertrouwen van iedereen.

De vijand kwam als een briesende leeuw aanstormen op een vrij en onschuldig volk. De noodklok weergalmde over de wereld. Er moest gestreden worden voor de menselijke vrijheid en waardigheid en voor het geloof. Als een moedig soldaat zou hij zich dan vrijwillig aangeven om de heiligste rechten van de mens te helpen verdedigen. Ver van huis, in een guur en vreemd land zou hij strijden voor recht en vrijheid. Samen met zijn makkers heeft hij er gebeden, gestreden en geleden tot op zekere dag hij het hoogste aardse goed, zijn leven, voor het heil van een gemarteld volk en van een kwijnende wereld, aan God ten offer zou brengen.

De zielen der rechtvaardigen zijn in Gods handen... De Heer heeft hen beproefd..., ze zijn Hem waardig bevonden.... Hij heeft hen aanvaard als een volmaakt offer... ze zullen schitteren als sterren. (Sap. 2)

Liefste ouders, zuster, broer en familie bidt voor mij... ik blijf van Hierboven waken over U allen. Thans sta ik op wacht in d'eeuwigheid.

Vrienden, helpt de puinen van ons volk en de wereld herbouwen, ontplooit uw ijver voor het recht. Maakt de wereld beter door zelf beter te zijn en geeft desnoods uw leven voor al wat u duurbaar is. Neemt uw verantwoordelijkheid op in deze ondergaande wereld en staat paraat op de voorposten voor de verdediging van de rechten van God en de mens.

Vandendriessche-DeVleeschauer, Opv. P. De Vleeschauer, Nederbrakel.